

[Inger Harms]

foderstoffer udelukkende med terapeutiske formål?»

Begrundelse

Der henvises til svar til landbrugsudvalget alm. del 48 af 4. marts 1985, hvori det hedder i en udtalelse fra sundhedsstyrelsen, at en sådan videnskabelig undersøgelse bør iværksættes. Sundhedsstyrelsen skriver, at man ikke vil forvente, at anvendelsen af tylosin som foderradditiv vil medføre væsentlige ændringer i antallet af makrolidresistente bakterier i den humane klinik. Sundhedsstyrelsen anfører endvidere, at »det er af stor betydning, om effekter på den mikrobielle flora, herunder specielt en eventuel resistensudvikling, undersøges nærmere ved en sådan anvendelse.

Svar (18/3 85):

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Anvendelse af tylosin til terapeutiske (sygdomsbekæmpende) formål er forbeholdt veterinærmedicinen, og stoffet (tylan vet.) har gennem en årrække været det hyppigst anvendte antibiotikum til behandling af svinedysenteri her i landet.

Tilsætning af tylosin til foder sker ikke af terapeutiske grunde, men med henblik på vækstfremme, og de tilladte doser er langt mindre end dem, der anvendes inden for veterinærmedicinen.

Om den ret så komplicerede resistensproblematik kan jeg henvise til den artikel af dyrlæge Chr. Friis, som jeg den 14. januar 1985 sendte til folketingets landbrugs- og fiskeriudvalg i besvarelse af udvalgets spørgsmål L 12 (alm. del/L-bilag 24). Det fremgår af denne artikel (side 6), at det vil være meget vanskeligt for ikke at sige umuligt under praktiske forhold at måle, hvorvidt tylosin som foderradditiv forøger forekomsten af resistente sygdomsfremkaldende mikroorganismer, når dette antibiotikum og andre makrolider også anvendes som lægemidler.

Artiklens forfatter mener (side 6 f.o.), at det ikke vil spille nogen betydningsfuld rolle i praksis, selv om der skulle kunne udvikles resistente patogene bakterier ved fodring med (de tilladte) lave doser af tylosin.

Overensstemmende hermed fremgår det af sundhedsstyrelsens udtalelse af 26. februar

1985, at styrelsen ikke vil forvente, at anvendelsen af tylosin som foderradditiv vil medføre væsentlige ændringer i antallet af makrolidresistente bakterier i den humane klinik.

For at undgå misforståelser vil jeg understrege, at jeg er ganske enig med sundhedsstyrelsen i, at stoffer, der anvendes som lægemidler, principielt ikke bør tillades anvendt som tilsætningsstoffer til foderstoffer. Det er og har hele tiden været den danske holdning til dette spørgsmål.

Det sagkyndige udvalg vedrørende tilsætningsstoffer til dyrefoder, hvori også sundhedsstyrelsen er repræsenteret, følger til stadighed udviklingen, og sundhedsstyrelsens udtalelse vil indgå i udvalgets overvejelser om muligheden for et fornyet forsøg på, at Danmark kan blive fritaget for forpligtelsen til at tillade tylosin og lignende stoffer anvendt som tilsætningsstoffer til foder.

Spm. nr. S 856

Til *ministeren for offentlige arbejder* (11/3 85) af:

Maisted (FD):

»Vil ministeren redegøre for DSBs politik vedrørende indkøb af materiel til S-togstrafikken?«

Begrundelse

I dagspressen forlyder det, at DSB omkring år 1980 indkøbte bl.a. et større antal S-togsvogne for et beløb af ca. 100 mill. kr., men at disse vogne ikke har været i brug, ja, det antydes endog, at vognene forfalder og er tjenlige til en større vedligeholdelse.

Da dette sker samtidig med, at DSB søger om at købe flere nye S-tog, finder spørgeren det rimeligt, at ministeren giver en redegørelse for dette tilsyneladende urimelige forhold.

Svar (21/3 85):

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

De nuværende S-tog, som findes i et antal på 550 vogne, blev anskaffet i årene 1967-78.

Da S-togenes levetid er ca. 30 år, vil det i princippet til sin tid være nødvendigt med et reinvesteringsforløb over en tilsvarende kort periode på ca. 10 år.